

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 49. SZÁM 2010. DECEMBER 18.

260 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

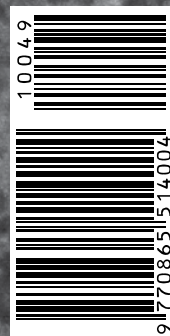
www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

**DÓZSA GYÖRGY
UNOKÁJA, ÉBREDJ!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Szép ajándékot kapott karácsonyra öt magyar gyermek, Ráhel, Gáspár, Sára, Róza és Flóra. Gondolom, apuka, anyuka ajándéknak szánták, mert eljutni családotul az Örök Városba, Rómába, azért mégis csak egy kisebb beruházás.

Jó, lehet, hogy apuka jegyét megvette a cége, végül is nem egy Budapest-Róma-jegyen múlik a nemzet jövője. De öt jegy a gyerekeknek, egy jegy a mamának, nem kevés pénz. Pechjükre nyilván lecsúsztak a Malév akciós jegyeiről, hiszen nem tudhatták hónapokkal előre az időpontot. Mert ugye, mint tudjuk, Dei viae investigabiles sunt, azaz Isten útjai kifürkészhetetlenek, s ez földi helytartójára is igaznak tűnik. Hát, igen, tényleg szép ajándék!

Találkozni a római pápával, ez igen! Képzeld el szegény gyerekeket, ha a karácsonyfá alatt csak egy Kölyök22-CD-t találnak! Nagyon snassz!

De így, ég és föld! Szóval, részemről rendben.

Apuka írt egy levelet az iskolába, kikergette a gyerekeket, ott nyilván megengedték, rendben. De tényleg, nincs nekem semmi gondom ezzel.

Miért ne vihetné apuka a gyerekeket Rómába, akár a pápához is? Ez a vallása, az ő ügye. Kötekedhetnek, mondhatnám, hogy apuka Magyarország miniszterelnöke, és nem minden gyerek katolikus, de ez szörszálhasogatás lenne.

Végül is, aki akarja, és még pénze is van hozzá, viheti a gyereket Mekkába vagy Jeruzsálembe. Ingyenceknél a moszkvai patriarcha is szóba jöhet. Van azért egy kis gondom. Sok magyar gyerek nem jut el karácsonykor se Rómába, se a Vatikánba, de még a megyeközpontba se. Sok magyar

gyerek nem utazást kap ajándékba, még csak CD-t sem. Sok gyermek semmit sem kap. Apuka gondolt gyermekeire. Rendes, szép dolog!

A gondom az, hogy mi lesz a többi gyerekkel?

ELHERVADT TULIPÁNOK

Jólét és Szabadság néven szervezik újjá a Magyar Demokrata Fórumot.

Tudod, azt a zöld tulipános pártot! Nem tudod? Már elfelejtetted?

Hát persze, a dicsőség könnyen múlik. Tudod, az ő frontemberük volt az a joviális úriember, akinek a képével teleaggatták az utcákat az 1990-es választásokon.

A kutya se tudta, hogy ki az az Antall József, de olyan mutatós úriember külseje volt, hát beszavazták, a pártjával együtt. De tudod, így visszagondolva, még nem is Antall volt a legrosszabb. Persze, ő hozta ránk a kapitalizmust, erről nincs vita. De volt benne valami a háború előtti úri világ eleganciájából. Ő még tiszteletben tartotta az adott szót. Ha írtál neki, válaszolt, nem hosszan, de válaszolt. Nem gyilkolta le ellenfeleit, se szellemileg, se fizikailag. Azt hiszem, hogy ha nem hal meg idő előtt, akkor sem lett volna még egyszer miniszterelnök.

Antall József hiába ágyazott meg a kapitalizmusnak, ő nem a mai könyörtelen, önző, értékvesztett, gyilkos világba való.

Húsz év elteltével már nem olyanok uralják a politikát, akik kínosan ügyelnének a demokráciára, az esélyegyenlőségre. Nem, nem! Ma már „a győztes mindent visz” elv a menő.

Nem csak az a szomorú, hogy a politikai vezető-réteg azonosult ezzel a piszkos elvvel. A nagyobb baj, hogy az időközben felnőtt magyar vállalkozói réteg,

sőt az értelmiség is ezt tartja üdvöztítőnek. Megváltozott a világ. Antall József erkölcsi mércéje és módszerei már nem működnek. Elhervadt a tulipán.

INTERVENCIÓ
MAGYARORSZÁGON

Azt hiszed, hogy 1956-ról van szó? De jó neked, hogy még nem nyílt ki a szemed! Nem, barátom, a máról van szó. Ki mondta, hogy a kormány eltitkol előlünk fontos dolgokat? Szemen szedett hazugság! Mindent megmondanak, legfeljebb nem olyan primitíven, hogy a te kis agyadhoz is eljusson. Mindenről van törvény.

Magadra vess, ha nem ismered! Szóval, minap elfogadtak egy törvényt „egyes rendészeti tárgyú és az azokkal összefüggő törvények módosításáról”.

Nagyon kemény, nagyon hosszú, nagyon cseles, nem hiába jártak jogi karra a fiúk.

A törvény mindenről szól a gyorshajtástól kezdve a terrorelhárító szolgálat spéci jogairól. Egy halom dolog van ebben a törvényben, ami szerintem rossz, sőt elfogadhatatlan, de hagy untassalak most csak egy dologgal.

A törvény szabályozza „az Európai Unió más tagállama rendészeti feladatokat ellátó hatóságának közös műveletben részt vevő tagjára vonatkozó” rendelkezéseket.

Ezek az EU-s urak és hölgyek viselhetik majd az egyenruhájukat, fegyverüket. Alkalmazhatnak kényszerítő eszközöket, magyarán kaphatsz egy akkora EU-pofont, hogy a másikat a fal adja. Várjál, most jön az izgis rész! Ezek az EU-s fazonok nem ilyen magányos rangerek. Ezek, ha jönnek, „intervenciós egységként” jönnek.

Minek jönnek? Okot mindig lehet találni. Például, fenyegetnek a terroristák.

Nekik nem is kell itt lenniük, elég, ha fenyegetnek. És képzeld el, mi lenne akkor, ha nem néhány száz ember menne a szakszervezetekkel tüntetni, hanem tele lenne az Andrassy út!

Lehet, hogy a kormány már tud valamit?

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Több mint 450 kilométernyi folyószakaszon van árvízvédelmi készültség Észak-Magyarországon, ebből elsőfokú a rizasztás mintegy 137 kilométeren, másodfokú 183 kilométernyi részen és harmadfokú 130 kilométeres hosszón.

Munkáspárt: Az áradásnak nincs pártszíne. A katasztrófa ellen közösen kell küzdeni. Azonban igenis felelős keresendő ott, ahol az árvíz elleni védekezés eszközeit privatizálták, szervezeteit hagyták lezúlni. Ez általában a magyar kapitalizmus felelőssége, viszont konkrétan az MSZP és a hozzá közel álló emberek adták el és szabdalták szét az elmúlt nyolc évben azokat a szervezeteket, melyek ma hatékonyan segíthetnének az árvíz elleni küzdelemben. Ez több mint lopás, ez emberi életek ellen elkövetett bűncselekmény volt.

2. Az MSZP szerint a jövő nemzedékek „gyásznapja” december 13-a, mert azon a napon fogadta el az Országgyűlés kormányzati többsége a „nyugdíjinstand-törvényt”. Török Zsolt, az MSZP szóvivője, a Parlament épülete előtt tartott sajtótájékoztatóján úgy értékelte, hogy a rendszerváltás után húsz évvel „sírba tették” a fiatal nemzedékek jövőjét.

Munkáspárt: Török Zsolt úr hülyeségeket beszél, bizonyosan nem először és nem utoljára.

A magánnyugdíjak de facto államosítása jó döntés, a módszer tragikus. De ennél nagyobb bűn volt, amikor Török úr párttársai Horn Gyula miniszterelnöksége idején odadobták a bankoknak a nyugdíjasokat, kötelezővé téve, hogy egy magánintézményhez fizesse be a fiatal fizetése egy részét. A „fiatal nemzedék jövőjét” akkor tették sírba, no meg akkor, amikor a Magyar Szocialista Párt 1989-ben elárulta a baloldalt, a magyar szocializmust. Török úrnak nem harsánykodnia, hanem pirulnia kéne. Nagyon.

3. Kialakulóban van a magyar politikai burzsoázia, amelynek pártja a Fidesz – hangzott el két szocialista politikus, Burány Sándor és Trippon Norbert sajtótájékoztatóján.

Munkáspárt: Nincs sok különbség a fenti két hír között. Csak azért idézzük fel, hogy látszódjon: az MSZP mindent elhazudik, amit lehet, s újra baloldalinak akarja eladni magát.

A magyar politikai burzsoázia része a Fidesz is, de leglátványosabb képviselője bizony az MSZP. Ezt piros divatsálakkal sem lehet ma már elleplezni. Az MSZP a tőke leglátványosabb pártja, vezetői rongy emberek.

4. Elismerte bűnösségét Stohl András a Budakörnyéki Bíróságon; a színész-műsorvezetőnek súlyos testi sértést okozó, ittas állapotban elkövetett járművezetés vádja miatt kellett megjelenie a bíróságon. A balesetet követően Stohl a helyszínt elhagyta, a rendőrök később otthonából előállították. Stohl azóta ismét vezet műsort az RTL Klub csatornáján.

Munkáspárt: Joggal vetődik fel a kérdés, mi köze lehet mindehhez a Munkáspártnak, miért kell erről véleményt alkotni. Stohl Andrást, a színész ítélik meg a kritikusok, Stohl Andrást, a bűnelkövetőt pedig a független magyar bíróság. Azonban Stohlból a média egy része meghurcolt, bűnbánó mártírt, a másik fele meg szinte háborús bűnöst kreál. Egyik sem igaz. Mi nem tudunk, és nem is akarunk ebben az ügyben igazságot osztani, azonban felhívánánk a figyelmet egy alapelvre: a „sztárság és celebség”, a pénzre váltható ismertség senkit sem ment fel a magyar törvények betartása alól. Se színészt, se üzletembert – és főleg nem politikust.

5. Az Országgyűlés elfogadta, hogy a jelentős befolyásoló erővel rendelkező kereskedelmi televíziók reggeli és esti hírműsoraiban a bűnügyi tematikájú híranyag vagy tudósítás nem lehet hosszabb terjedelmű a hírműsor időtartamának húsz százalékánál.

Munkáspárt: Ez egy jó döntés is lehetne. A kereskedelmi hírműsorok ma már mást sem mutatnak, mint vért és erőszakot. Ha valami nincs, akkor kerítenek ilyen ügyeket, emberi sorsokon csámcsogva. Ezért ha ezt az állam szabályozza, és határok közé szorítja, jól teszi. Viszont itt álljon is meg a történet: sem a kormányzat, sem az Országgyűlés nem szólhat bele abba, hogy egy újság mit írjon, egy tévé mit sugározzon, amíg az nem sért törvényt. Deák Ferenc annak idején egymondatos „média-törvényt” javasolt: a sajtó szabad.

Jó lenne, ha ennek tényleges megvalósításán is elgondolkodnánk. Nem a „fegyveres vagy robbantós” bűnügyek között kell válogatni. A tényleges, emberi értékeket megjelenítő híreket kell támogatni. A pénzcenzúra ugyanis még rosszabb, mint a politikai.

6. Az eddigi harminc napról öt napra tervezi csökkenteni a csoportos létszámleépítés bejelentési határidejét a kormány.

Munkáspárt: Ez a lépés csak és kizárólag a multinacionális tőke érdekeit szolgálja. Amely ellen állítólag a Fidesz-kormány felép... Öt nap alatt kirúgni a kollektíva javát? Hát az igazán humánus, törvényileg is támogatható ajánlat – a munkáltató oldaláról. A dolgozó meg menjen a „sóhivatalba”. Úgy tűnik, nem tévedés, baloldali jelszavakat lopni, kihasználni és eladni nem csak az MSZP képes Magyarországon.

7. Emeli bruttó 4-4 forinttal a 95-ös benzin és a gázolaj literenkénti nagykereskedelmi árát szerdán a MOL, és ezzel új történelmi csúcst érnek el az árak.

Munkáspárt: A múlt héten is leírtuk, hogy az üzemanyag forgalmi adóját csökkenteni kell, ami példátlanul magas Európában. A Fidesz ellenzékben erre ösztönözte a kormányt, ma hallgat. Sőt, engedi az áremelést. Vagy a MOL hallgattat? Ki is van itt ma kormányon?

TÚZZUK ZÁSZLÓNKRA DÓZSA IGAZSÁGÁT!

„Milyen legyen az új Munkáspárt? Belülről legyen nagyon zárt, nagyon centralizált, nagyon fegyelmezett. Kívülről legyen nyitott, nagyon nyitott. Tagjaink legyenek ott mindenütt, ahol emberek élnek. Tanuljunk meg segíteni az embereknek kis dolgaikban, és akkor majd elfogadnak bennünket nagy dolgokban is.” Thürmer Gyula szavai jól fejezték ki a Munkáspárt 23. Kongresszusának mondanivalóját. Ma kell dolgozni, ma kell tenni, mert ha várunk, nem lesz holnap. Erről beszélt a felszólalók zöme, s ez tükröződik a kongresszusi állásfoglalásból is. A Kongresszus új vezetést is választott: a párt bízik Thürmer Gyulában, továbbra is ő az elnök. A Központi Bizottság kisebb lett, de hatékonyabb. A KB tagjai pontos és egyértelmű vállalást tettek a jövőre, szabadidejüket, munkájukat és pénzüket is áldozzák a közös harcra. Nem általában, konkrétan. Összeállításunkban először a Munkáspárt elnökének beszédéből idézünk, majd beszámolunk a Kongresszus munkájáról.

Nem szokványos kongresszusra jöttünk ma össze. Ma nem elég elpanaszolni, hogy milyen nehéz körülmények között élünk. Ma nem elég jó beszédeket mondani, aztán fellelkesülve hazamenni. Ma ez biztosan nem elég!

Ma történelmet írunk. Jót vagy rosszat, de történelmet! A magyar kommunista mozgalom jövője ma a mi kezünkben van. Ha jól döntünk, lehet esélyünk a túlélésre, a megerősödéésre, sőt, nem túlzok, a győzelemre is.

Ha rosszul döntünk, jelentéktelenné válunk, eltűnünk, kihalunk, és velünk együtt hosszú időre vége a kilenc évtizedes magyar kommunista mozgalomnak is. Ez a tét, barátaim! Nem kevesebb.

A feladat nehéz, de nem lehetetlen. Fogadjuk el a kongresszus politikai felhívását! Félreértés ne essék! Ezek nem szép szavak. Ez egy új párt koncepciója. Az fogadja, aki vállalni tudja, nem csak szavakban, tettekben is!

Válasszunk egy harcolni akaró és harcolni képes Központi Bizottságot! De nem akárhogyan! Az új párt új követelményeinek, új mércéjének alapján. Dolgozzuk ki a jövő szocializmusának programját, adjunk vonzó képet a jövő szocializmusáról! Koncentráljuk a párt erőit és szervezeteit a legfontosabb feladatokra! Küldjük a pártot az utcára, és küzdjünk!

A feladat, mondom, nehéz, de megoldható. Mi nem akármilyen párt vagyunk.

Kommunisták vagyunk! A feladatunk is konkrét: szerveznünk kell a munkásosztály, a dolgozók harcát a kapitalizmus legyőzésére, a szocialista társadalom megteremtésére.

Ha le akarjuk győzni a tőkéseket, előbb önmagunkat kell legyőzni. A megszokást, a fegyelmezetlenséget, a rendetlenséget, az igénytelenséget, a középszerűséget kell felszámolni. Ebből rengeteg van a mi pártunkban. A hatalom évtizedei elkényelmesítették a kommunistákat, és sokan még ma is azt hiszik, hogy a 80-as években vagyunk. A fiatalokat is nekünk kell megtanítani a társadalmi munka becsületére.

A forradalmat csak fegyelmezett, képzett, tanult erő, igazi élcsapat vívhatja meg. Nem akárkikkel állunk szemben. A burzsoázia ma fegyelmezett, összehangolt, és végtelenül rafinált módon veri szét a munkásmozgalmat. Ellenük a mai hadseregünk esélytelen.

Ha magunk mellé akarjuk állítani a ma és a holnap ifjúságát, az ő nyelvükön kell beszélnünk. Éppen ezért forradalomra van szükség a fejünkben, forradalomra a nyelvünkben.

Ha az ifjúságot szövetségesünknek akarjuk, rájuk kell bízni a jövőnket. Ingadozás és

félelem nélkül. Őket kell a Központi Bizottságba választani, őket kell felszólalásra kérni. Védünk, harcra nevelünk kell őket, de mindenek előtt bízunk kell bennük!

A feladat nehéz, de megoldható. Ma még megoldható! Ha nem cselekszünk azonnal, holnap már nem lesz mit megváltoztatni. Írjunk együtt történelmet, biztatót és lelkesítőt!

A munkát nekünk kell elvégezni. Elég az egymásra mutogatásból! Ne várjunk csodákra, csak mi vagyunk. Mi vagyunk a párt. Ti, akik itt vagytok ma. Ti, akik ott vagytok minden rendezvényünkön. Ti, akik fizetésekből, nyugdíjakból, ösztöndíjakból eltartjátok a pártot. Nektek, nekünk kell döntenünk.

Elég a magyarzkodásból, hogy mi miért nem tudunk megoldani. De elég a radikális szövegekből, a hűségnyilatkozatokból is! Elég a jó, de végre nem hajtott döntésekből! Cselekedni kell! Dolgozni kell!

A párt áldozatot vár tőlünk. Nem sokat, de nem is keveset. Még nem kell mártírrá válnunk. Nem vár ránk Sallai Imre és Fürst Sándor sorsa. Nem kell életünket adni a pártért, mint Zalka Máténak vagy Ságvári Endrének. De adnunk kell! Adnunk kell az időnket, a munkánkat, a pénzünket! Többségünk a szocializmus négy évtizede alatt sokat kapott a párttól. Hivatást, munkát, egzisztenciát. Tartozunk a magyar dolgozó osztályoknak, tartozunk a pártnak. Rendezzük a tartozást!

A kommunista párt hivatása a szocialista forradalom. A forradalomra kell készülnünk, a forradalmat kell megvívni, a forradalom lendületével kell új társadalmat teremtenünk.

Igen, ne csodálkozzatok! Forradalomra kell készülnünk. A kapitalizmus válságban van. Soha nem látott erővel tör elő a tőkés rend ragadozó természete.

A kapitalizmusban az ember nem cél, hanem eszköz, a pénzszerzés, a profit eszköze. A tőkének pont az nem kell, ami emberré tette az embert, az ember értelmes munkája. A kapitalizmus nem tud mindenkinek munkát adni. Se Magyarországon, se a világban. A tőke ezért megteremti a plázák hamis világát. A hitelekkel elkábít, és rabbá tesz bennünket. A hitelkártyákkal, a mobiltelefonokkal, az Internettel jobban ellenőrzése alatt tart bennünket, mint a világ bármely eddigi titkosrendőrsége.

De a világ dolgozói kezdenek ébredni. Venezuelában milliók születtek és haltak meg úgy, hogy nekik a nap mindig a bádogviskók felett kelt fel. Sohasem lakhattak jól, nem volt jövőjük. S, ekkor jött Chávez, és elindult a Bolívari forradalom.

A görög dolgozóktól elvették a fizetésük jelentős részét, csak azért, hogy ők fizessék meg az amerikaiak és európai barátaik költségeit. S a forradalom lobo-góját kitérték az Akropoliszra.

A portugáloknak elégük van abból, hogy az EU a bankokat konszolidálja, de a dolgozók millióira nem jut pénz.

A világon egyre többen mondják, hogy elég a háborúból, elég Irakból, Afganisztánból, elég a NATO-ból.

A magyar tőkésosztály retteg at-

A kapitalizmusban az ember nem cél, hanem eszköz, a pénzszerzés, a profit eszköze. A tőkének pont az nem kell, ami emberré tette az embert, az ember értelmes munkája. A kapitalizmus nem tud mindenkinek munkát adni. Se Magyarországon, se a világban. A tőke ezért megteremti a plázák hamis világát. A hitelekkel elkábít, és rabbá tesz bennünket. A hitelkártyákkal, a mobiltelefonokkal, az Internettel jobban ellenőrzése alatt tart bennünket, mint a világ bármely eddigi titkosrendőrsége.

tól, hogy nálunk is az lesz, mint Görögországban. A miniszterelnök okos ember, ezt pontosan tudja. Ezért csinálták meg az évszázad trükkjét. Baloldali jel-szavakat adtak egy jobboldali párt, a Fidesz szájába. Nem szégyelltek, és nem szégyellik válogatás nélkül azt mondani, amit az emberek hallani akarnak. A számításuk egyelőre, hangsúlyozom, egyelőre, bejött.

De Orbán Viktor is tudja, hogy még nincs vége. Az összeomlás bármikor bekövetkezhet! Bármikor előállhat olyan helyzet, hogy az ország nem tudja fizetni az óriási adósságokat, a kormány pedig nem tudja fizetni a nyugdíjakat, a fizetéseket a tanároknak, sőt a rendőröknek sem.

A forradalmat nem lehet siettetni. Pedig szeretnénk, nagyon szeretnénk! De nem lehet! A magyar dolgozóknak kell eljutniuk annak felismeréséhez, hogy így nem lehet tovább élni, sőt oda is, hogy így nem akarunk tovább élni.

Fel kell ébreszteni a magyar dolgozókat. A magyar kapitalizmus válságban

van. Ezt nem elég mondani, ezt magyaráznunk kell. A magyar dolgozók még nem értik, hogy nem azért van válság, mert loptak a szocialisták. Még nem értik, hogy a válság a kapitalizmus lényegéből jön.

Az Orbán-kormány képes lehet levinni a beteg lázát, képes lehet enyhíteni a tüneteket, de nem tudja meggyógyítani a betegséget. A kapitalizmusnak pont az a lényege, hogy a gyáron kívül mindig legyenek munkanélküliek, akikkel zsarolni lehet a dolgozókat a gyáron belül. Az Orbán-kormány nem azért nem lesz képes a programját végrehajtani, mert nem ért hozzá. Nem! Azért nem, mert a farkas természetét nem tudja átváltoztatni.

Tudatunk kell mindenkivel, hogy semmi jót ne várjuk se az EU-tól, se a NATO-tól. Az EU egyenlő kapitalizmus. A NATO egyenlő kapitalizmus.

Ezt nekünk kell megmagyarázni. A Fidesz-kormány a farkasok kormánya. Ők mindig a farkasok igazát fogják bizonygatni.

A szakszervezetek pedig, sajnos, egyelőre a bárányokat igyekeznek meggyőzni arról, hogy nem is olyan csúnya halál a farkas szájában végezni.

A bárányokkal csak mi vagyunk.

Ez a feladat! Ehhez kell a szervezetet megteremteni, és az aktivistákat kinevelni. Így kell gondolkoznunk, és nem fordítva. Nem azt kell hajtogatni, hogy kicsik vagyunk és öregek, csak ennyire vagyunk képesek. A feladatot kell látnunk, és ahhoz kell felnőnünk. Ha képesek vagyunk rá, van értelme a létünknek. Ha nem, akkor erre a pártra a magyar dolgozónak nincs szüksége. Szomorú, de így van.

Milyen legyen az új Munkáspárt? Belülről legyen nagyon zárt, nagyon centralizált, nagyon fegyelmezett.

Kívülről legyen nyitott, nagyon nyitott. Tagjaink legyenek ott mindenütt, ahol emberek élnek. Tanuljunk meg segíteni az embereknek kis dolgaikban, és akkor majd elfogadnak bennünket nagy dolgokban is.

Új gondolatokat kell behoznunk a párt életébe. Mi a kádári szocializmusban nőttünk fel. Ezt a szocializmust védjük, ameddig lehetett. Ezt próbáljuk példaként állítani a mai nemzedékek elé. Ez ma már nem elég, sőt rossz is.

A szocializmus értékeit őriznünk kell,

de gondolkodásunkat szélesebbre kell nyitni.

Dózsa György képes volt felébreszteni a magyar parasztot, és, ahogy Illyés mondja, szavát „százhuszezer sátán” követte. Tűzzük zászlónkra Dózsa igazságát!

Petőfinél szebben senki sem fogalmazta meg annak a társadalomnak a lényegét, amelyet mi is akarunk.

„Ha majd a bőség kosarából
Mindenki egyaránt vehet,
Ha majd a jognak asztalánál
Mind egyaránt foglal helyet,
Ha majd a szellem napvilága
Ragyog minden ház ablakán.”

Legyen Petőfi harcostársunk nagy harcunkban! De emeljük magasra Kosuth eszméit is a független és szabad Magyarországról! A magyar tőkés soha nem fogja megvédeni a nemzeti érdekeinket az EU-val és a NATO-val szemben. A kapitalizmus megvédése az ő közös érdekük. Nekünk nincs közös érdekünk se az EU-val, se a NATO-val.

Dolgozzuk ki a párt új programját! Mondjuk meg, hogy mit lehet tenni a dolgozókért a kapitalizmusban. Mondjuk meg azt is, hogy a legmélyebb szociális reformok sem változtatják meg a tőke lényegét. A megoldás ezért a kapitalizmus leváltása. Mondjuk meg, milyennek szeretnénk látni a jövő szocializmusát!

Ha mindezt megcselekedjük, ha értelmes célokat tudunk a fiataloknak felvázolni, nem lesz gond az utánpótlással.

Ahogy Radnóti mondja: „jönnek új hadak, ha kell a semmiből”.

Erőinket koncentrálni kell. Nem lehetünk ott minden településen, de jelen kell lennünk a megyék életében. Nem lehetünk ott minden budapesti kerületben, de ott kell lennünk Budapesten.

Hogyan? Azzal, hogy véleményt mondunk a megye vagy Budapest életéről. Azzal, hogy terjesztjük a Szabadságot. De mindenekelőtt erőink koncentráálásával. Budapesten és a megyékben egységes irányítás kell. Minden szinten ki kell választani a ténylegesen aktív erőket, és hasznosításukat meg kell szervezni. A szétesett vagy széteső megyék ügyét a Központi Bizottságnak, illetve az Elnökségnek kell kézbe vennie.

A központ és helyi központok között hatékony információáramlást kell biztosítanunk. Nem kell kitalálnunk, a tőkésék megtették helyettünk. Internet és egységes telefon-flotta – ez legyen a két varázsszavunk!

Az új párt új emberi kapcsolatokat is jelent. A pártnak egységesnek kell lennie, földre kell tenni a személyeskedést, az egymás háta mögötti elégedetlenkedést. Túl kevesen vagyunk ehhez, ezt nem engedhetjük meg magunknak. Nyílt, őszinte viselkedésre és munkára van szükség. A pártérdek legyen az első. Lehet, hogy néha le kell nyelnünk valamit, és felülemelkedni a személyes sértődéseken, de ha olyat látunk, ami veszélyes lehet a pártra, nem szabad hallgatni, cselekedni kell. Ne felejtjük, a mi pártunk az egyetlen ellensége a mostani rendszernek, és ők ezt nagyon jól tudják.

Ellenfeleink nemcsak politikai téren támadnak bennünket, eszmei téren is. Fő fegyverük az antikommunizmus és reformizmus. Küzdjünk a kommunista-ellenesség minden formája ellen! Értessük meg a veszélyt az értelmiséggel, a civil szervezetekkel! Ha ma engedik betiltani a kommunista gondolkodást, holnap betiltják a szociáldemokratákat, aztán minden alternatív gondolkodást.

Legveszélyesebb ellenségünk a reformizmus. Igyekeznek meggyőzni bennünket, hogy nincs munkás, sőt osztályok sincsenek. Szerintük ma már nem igaz, amit Marx mondott: „minden eddigi társadalmak története osztályharcok története”. Sajnálatosan ma ez a szakszervezetek zömének álláspontja. Világos, hogy mire jó az egész: lefegyverezni a dolgozókat, a munkásokat.

A valóság az, hogy a tőkés semmit nem ad ingyen a dolgozóknak. Ez igaz a tőkés munkaadóra is, a tőkés kormányra is. Az a munkásé, amit kiharcol magának. Aki ennek az ellenkezőjét állítja, árt a dolgozóknak.

A Munkáspárt segíteni akar a dolgozóknak, és nem félrevezetni őket. Ezért nincs kapcsolatunk a reformista szervezetekkel, zöld- és új baloldaliakkal, szociális uniósokkal és másokkal.

Ugyanakkor azt látjuk, elvtársak, hogy ezek a szervezetek, például a Munkáspárt 2006 helyi szervezetei meggyengültek, szétesnek. Többen vannak olyan egyszerű emberek, akik becsapva érzik magukat, és keresik a visszautat hozzánk. Gondoljuk meg: érdemes lenne gesztust gyakorolnunk a megtévedt és megtévesztett egyszerű egykori párttagjaink felé.

A párt gyökeres és alapos megújítása komoly sebészeti beavatkozás. Lehetnek olyanok, akiket az operáció fájdalmasan érint. Olyanok, akik nem értik és nem akarják a változást. Olyanok, akik melőzve érzik magukat.

Kérem minden elvtársunkat: a párt érdekét tartsák szem előtt. Az operáció fájdalmas, nincs rá garancia, hogy sikerül. De ha nem vágunk bele, egészen biztosan elveszünk.

Ne hagyjuk, hogy elveszen a kommunisták pártja! Csináljunk csodát! Csináljunk csodát együtt! Legyen ez a kongresszus egy új Munkáspárt születésének kezdete!

**Éljen a Munkáspárt!
Éljen a dolgozó magyar nép!
Éljen a szocializmus!**

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG MEGVÁLASZTOTT TAGJAI

Név	Életkor	Foglalkozás	Párttiszség
Belovitz Károly	59	erdész, vállalkozó	Győr megyei elnök, önkormányzati képviselő
Benyovszky Gábor	61	mérnök	Budapesti aktivista
Bencsik Mihály	67	nyugdíjas	Elnökség tagja, Szolnok megyei elnök
Berényi Imre	26	egyetemi hallgató	Megeyi aktivista
Cseh Miklós	21	egyetemi hallgató	Baloldali Front elnöke, Politikai Elemző Iroda helyettes vezetője
Espár István	68	nyugdíjas	Fejér megyei elnök
Fléger Tamás	57	munkás	Budapesti régióelnök
Fogarasi Zsuzsanna	41	pártmunkás	Munkáspárt alelnöke
Frankfurter Zsuzsanna Dr.	57	orvos	Elnökség tagja
Gál Ferenc	46	önkormányzati alkalmazott	Békés megyei elnök
Gulyás László	55	nyugdíjas	Szolnok városi elnök
Hajdu József Dr.	61	nyugdíjas	KB Pártellenőrzési Bizottság elnöke
Kalapos Mária	65	nyugdíjas	Bács megyei elnök
Karacs Lajosné	61	vállalkozó	Munkáspárt alelnöke
Kónya Béla	64	nyugdíjas	Borsod megyei aktivista
Kovács István	41	pártmunkás	Elnökség tagja
Kőszeginé Benedek Anna	65	nyugdíjas	Budapesti régióelnök
Megyes Zoltán	44	raktáros	Budapesti aktivista
Nagy Judit	25	egyetemi hallgató	Baloldali Front elnökségi tagja, Ifjúsági és Civil Iroda vezetője
Németh József	63	nyugdíjas	Békés megyei aktivista
Paulik Péter	50	biztonsági őr	Budapesti régióelnök
Pilajeva Marina	62	nyugdíjas	Külügyi Iroda vezetője
Szőke János	48	önkormányzati alkalmazott	önkormányzati képviselő
Thürmer Gyula Dr.	57	pártmunkás	Munkáspárt elnöke
Tóth Péter	67	nyugdíjas	Szabolcs megyei regionális elnök

PÉNZÜGYI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG MEGVÁLASZTOTT TAGJAI

Kajli Béla	66	nyugdíjas	eddig a KB tagja
Gombkötő Lajos	74	nyugdíjas	eddig a PÜEB tagja
Szűcs István	72	nyugdíjas	eddig a KB tagja

HATÁROZAT

A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGI TAGJAIVAL
SZEMBEN TÁMASZTOTT ELVÁRÁSOKRÓL

A párt 23. kongresszusa a Központi Bizottság minden tagjától elvárja az alábbiakat:

- Védjék a pártot, védjék a szocializmus eszméjét.
- Hajtsák végre és hajtassák végre a KB, az Elnökség döntéseit.
- Képviselejk a párt politikáját a mindennapi életben.
- Vegyenek részt a szakszervezeti és civilszervezeti munkában.
- Vegyenek részt utcai akciókban.
- Szervezzék A Szabadság terjesztését.
- Jövedelmük 4 százalékaival támogassák a pártot, beleértve A Szabadság rendszeres támogatását is. (1 százalékot az alapszervezetnek, 3 százalékot a Központnak kell befizetni.)
- Vegyenek részt a pártoktatásban és képezzék magukat egyéb formában is.
- Nyerjenek meg új tagokat a pártnak.
- Rendelkezzenek Internettel, és csatlakozzanak a párt telefonflottájához.
- Végzett munkájukról kéthavonta egyszer számoljanak be a párt országos vezetésének.

Megjelent a Munkáspárt verseskötete, Szél vagyok címmel. Megrendelhető a Baross utcai pártközpontban és a Szabadság-futároknál. Ára 500 Ft.

KÓNYA BÉLA: ÚJ STÍLUST, ÚJ MUNKAMÓDSZERT!

A borsodiak azt üzenik, hogy a Munkáspárt élt, él és élni fog! Élünk, vagyunk, működünk! Megőriztük a lángot! A Kongresszus reális az értékelésben, könyörtelen az önkritikában, és szívósan keresi a kitorési pontokat.

Új színfolt ugyanakkor –, hogy a krónikus fiatalítási törekvések mellett – egy korszerűbb felfogás irányában van elmozdulás. Sürgeti ugyanis a módszer stílus- és a tempóváltásban rejlő lehetőségeket. Ezt annál is jobb szívvel halljuk, mert most látjuk az élet által igazoltnak azokat a borsodi akciókat, amelyek egyre jobban beváltak régióinkban.

Pár éve még úgy néztek ránk, mint a fehér négerekre, amikor a civil szférában kerestük és találtuk meg a legkisebb ellenállást mutató pontokat, áttörési lehetőségeket.

Ezek között is, az elsők között a legelső volt a borsodi végvárunk, ahol mintaprojektek sorozatát valósítják meg évről évre, az ország egyetlen munkáspárti polgármesterének, Gulyás Jánosnak a vezényletével. Ez az élő példája annak, hogy ahol nem tudunk direktben pártzászlók alatt bevonulni, ott megtehetjük

ezt hozzáértő, civil szakmapolitikai technikák útján.

Tudjuk jól, pártunk nagyon ínséges időket élt meg a rendszerváltás után. De mind a hazai, mind a nemzetközi karvalytőke, s kollaboránsai álmait megbuktak.

Hiába rabolták el a nép vagyónát, hiába tollasodtak meg a rendszerváltó elitek, hiába lopakodtak a köpönyegforgatók a “trendi pártok” soraiba, a Munkáspárt állva maradt! Sőt! Újjászerveződött, megtisztult, erkölcsileg, látásmód tekintetében egyaránt. S ma már nem csak mi látjuk úgy, hogy a rendszerváltás csak álca volt, a privatizáció meg álcázott lopás!

Ez alól megyénk sem volt kivétel. A sokezer jó elvtárs köddé vált, vagy átigazolt.

A “jogutód párt” pedig nem átalotta félrevezetni jóhiszemű tagjainak sokaságát a piros színnel és a ravasz névrövidítéssel. De hiába minden trükk, az eltelt húsz év igazolta a valódi baloldalt!

Mondhatnánk, a nemes eszme olyan, mint a jó mag a jó földben. Sok éves vetésgépi után is képes újra hajtást hozni.

Így lesz ez előbb-utóbb a mi esetünkben is!

Mondatja velem ezt az is többek között, hogy jelen tudtunk lenni mind az uniós, mind a parlamenti, mind az önkormányzati választásokon. Sőt!

Kommunista polgármesterünk van Borsodbótán.

Közel három százalékot értünk el Ózdon mind az országgyűlési képviselő, mind a polgármester választáson.

A választásokon induló jelöltjeinek szociális térképén jelen volt minden réteg, minden korosztály. Jól megfér egymással a bányamérnök, szociális munkás, kényszerállalkozó, bődízműves, ápolónő és még sok más. Földrajzilag is ott voltunk a térképen, Miskolcon, Tiszaújvárosban, Kazincbarcikán, Ózdon, illetve ezen városok térségében.

Sokszíniú, de egy nyelvet beszélve, mivel mindannyian egy töről fakadnak. Bémunkások. Vagyontalanok. De tiszta kezűek és lelkűek!

Tudják azt is, hogy csodák nincsenek. Nem is akarják feltalálni a spanyolviaszt.

Viszont tudják, látják, mennyi tartalék van a stílus és módszerváltásban, a hálozatépítésben, Internet használatban, a mobil-flotta csatasorba állításában.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Munkáspárt pályázatot hirdet
emléma (logó)
grafikai tervezésére.

A pályázatok elkészítésénél kérjük figyelembe venni:

- a Munkáspárt név megjelenítését
- a párt hazafias, baloldali törekvéseit
- az emberközpontú szemléletmódot
- a társadalmi igazságtalanságok elítélését
- a dinamikus jövő-orientáltságot
- az internacionalizmus képviselését.

A pályázatokat 2011.02.1 5-ig várjuk – elsősorban elektronikus formátumban

az info@munkaspарт.hu e-mail címre, illetve a
Munkáspárt központjának
(1082 Budapest, Baross u. 61.) címezve.

A díjnyertes pályázó 50 000 Ft jutalomban részesül,
valamint az első tíz pályázat beadójával egyetemben könyvjutalmat
és fél éves A Szabadság előfizetést nyer.

Ingyenes jogsegély

A Munkáspárt ingyenes jogsegélyszolgálatot indít 2010. december 15-től a honlapon: www.munkaspарт.hu
2011. január 1-től személyesen is igénybe vehető a szolgáltatás a központban (1082 Budapest, Baross utca 61., IV. emelet 406.), minden pénteken 10-13 óráig.

KOVÁCS ISTVÁN: TELEFON, INTERNET, CIVILSZERVEZETEK!

Sajtófelelősként keresem és tartom a kapcsolatot a médiákkal. Eljuttatom anyagainkat részükre, de ez kevés. Szervezeteinknek is feladata van ebben. A környezetetekben fellelhető médiakapcsolatokat Nektek is ápolnotok kell, el kell juttatnotok a központ felé is, hogy együtt hatékonyabban dolgozhassunk.

És ami a legfontosabb: nem elegendő megállapodni a meglévő kapcsolatoknál, újakat kell keresni és fejleszteni is kell azokat. Nem csak választási évben kell felkeresni őket, sőt! Minél régebbi az élő kapcsolat, annál nagyobb az esélyünk a publicitásra. A központi kiadványainkat juttassátok el személyesen, harcoljátok ki, hogy leadják anyagainkat, közvetítsenek rendezvényeinkről!

Hamarosan megújult honlapunk lehetőséget biztosít arra, hogy egységes arculatot teremtsünk a pártnak. A megyei, városi honlapokat a központi arculatra tudjuk majd formálni. Fontos az egységes megjelenés, elengedhetetlen a fegyelem ezen a területen is. Ma, mikor nem maradt más megjelenési lehetősége a pártnak, csak az utca és az Internet, akkor ezt sem lehet összevissza csinálni. A vörös ing épp olyan fontos fegyver, mint a flotta-telefon vagy az egységes internetes munka. Szervezetünk csak akkor tud hatékonyan dolgozni, ha az elfogadott irányelveinket fegyelmezetten, maradéktalanul végrehajtjuk.

A fiatalabbaktól követelendő, az idősebbektől elvárható, hogy megtanulják az új technikát. Nem megoldás, ha az unoka, a szomszéd vagy egy barát kezeli ezeket helyettünk. Meg lehet tanulni!

Fontos, hogy a civilszervezetekkel jó kapcsolatot ápoljunk. De nem elég csak elmenni a rendezvényeikre. Be kell kapcsolódnunk a munkájukba! Rengeteg civilszervezet van, melynek törekvései adott kérdésekben azonosak a Munkáspárt törekvéseivel.

Meg kell tanulnunk ezen szervezetekkel együtt dolgozni. Toleránsnak, alkalmazkodónak kell lennünk ahhoz, hogy elfogadjanak minket. Ezek az emberek másképpen beszélnek, másképpen öltöznek, másképpen viselkednek. A Magyar Szociális Fórum három kerekasztal rendezvényére is sikerült így eljuttatni gondolatainkat. Pártelnökünk felszólalt az új Széchenyi-terv, az Afganisztánról szóló, valamint a szegénységi konferencián.

Az említett rendezvényeken helyet foglalt rengeteg szervezet, jobboldaltól baloldaltól, vallásostól az ateistáig mindenki. Ideológiailag nem értenek még velünk egyet. De azt ők is elismerik, hogy nincs jobboldali vagy baloldali szegénység, hanem szegénység van. Ezért adott témában készek elfogadni gondolatainkat, ötleteinket, kezdeményezéseinket.

Ez ad lehetőséget a kitörésre, hogy a kapitalizmus, a polgári demokrácia általi bezártságunkból előtörjünk. Megfigyelhetjük, hogy a mi rendezvényeinkre nem jön el a média, anyagainkat nem adják le. Ezért fontos az utcán sokkal többször megjelenünk, az Interneten hatékonyan, szervezetten kommunikálni, ezért kell civilszervezetekkel együttműködni.

CSEH MIKLÓS: A TETTEK BESZÉLJENEK!

Hideg realitással szemlélve a Munkáspárt jelenét, és a hazai politikai élet alakulását, nem túlzás azt állítani, hogy az utolsó esélyt kapjuk most meg a történelemtől, hogy a kommunisták visszazerezzék befolyásukat és tekintélyüket Magyarországon.

Mi, a Kommunista Ifjúsági Szövetség tagjai abban vagyunk érdekeltek, hogy a Munkáspárt újra erős bátyja legyen a hazai baloldalnak.

Ugyanakkor meggyőződésünk, hogy a Munkáspárt modernizációs kísérlete eleve kudarcra van ítélve, ha a megújulási folyamatból minket, fiatalokat kizárnak.

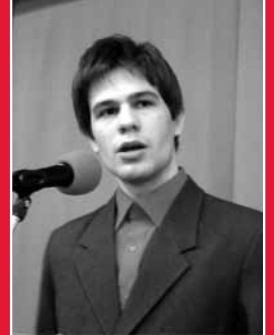
Kérdés, hogy hogyan lehetne segíteni az ifjúsági tagozat munkáját, biztosítva ezzel azt, hogy egy fiatal munkáspárti generáció megerősödésével a Munkáspártnak ne csak jelene, hanem jövője is legyen.

A legértékesebb segítség az információ! Javasolom, vezessük be, hogy ha megjelenik egy fiatal szimpatizáns a Párt körül, akkor arról a Kommunista Ifjúsági Szövetséget kötelező legyen tájékoztatni a kapcsolattartás miatt.

Gazdálkodjunk hatékonyabban a Párt pénzével! Tényleg olyan fontos állandóan minden ünnepségre, rendezvényre több ezer forintért koszorúkat és más egyéb, agitációs munkára alkalmatlan dolgokat vásárolni? Tudják az elvtársak, hogy hány száz szórólap nyomtatható ki egyetlen koszorú árából? Egy csokor virág épp úgy kifejezi hálánkat, mint a drága koszorú!

A Kommunista Ifjúsági Szövetség a Munkáspárt ifjúsági szervezete. Nem alárendeltjei, és nem is fölrendeltjei, hanem mellérendeltjei. Együtt szeretnénk vele harcolni a szocializmusért!

Ahogy Che Guevara mondta: „A legszebb szavak a tettek”.

ARANYJELVÉNNYEL KITÜNTETETTEK

AZ ELNÖKSÉG KITÜNTETETTJEI:

Kerezi László; Kónya Béla; Munkás Gyula; Szabó Jenőné

A MEGYÉK ÉS BUDAPEST KITÜNTETETTJEI:

Benczekovics Lajos – Budapest; Burda Istvánné – Fejér megye; Gyimesi Pálné – Budapest; Hegedűs Károly – Fejér megye; Dr. Horváth Endre – Szabolcs megye; Kárász István – Baranya megye; Kincs Lajos – Budapest; Kövesi Gyula – Budapest; Komoróczy Sándor – Budapest; Kovács Miklós – Győr megye; Legény Jenőné – Budapest; Máté Lajos – Budapest; Nagy Pál – Budapest; Nyitrai Lajosné – Budapest; Pasku Károly – Szabolcs megye; Porkoláb István – Szabolcs megye; Rezsnyák Zoltán – Budapest; Szilágyi Sándor – Szabolcs megye; Dr. Szabó Lászlóné – Csongrád megye; Szurcsik István – Szolnok megye; Torják János – Nógrád megye; Tóth Péter – Szabolcs megye; Veres Péter – Fejér megye

FOGARASI ZSUZSANNA: MEGTANULTUK A KAPITALIZMUST!

„Az új Munkáspárt létrehozása csak szándék kérdése” – olvasható a Munkáspárt történetében.

A szándék megvolt, mert akik továbbvitték a zászlót, tudták, hogy a tőkével szemben a munkásságnak csak egyetlen fegyvere van: a pártja!

Nem vagyunk, és nem leszünk nosztalgiapárt, sem retro-párt.

Kommunistának lenni nem divat, hanem osztálytudat és belső meggyőződés kérdése!

Az emlékeket becsülettel megőrizzük, és fejet hajtunk a múlt előtt, de nem a múltat akarjuk visszahozni, hanem a jövőt felépíteni.

Ennek kell megjelenni jelképrendszerünkben, életfelfogásunkban is. A munkásmozgalom története adja példákat ehhez.

Huszonegy esztendősen igazán felnőtté váltunk. Megtanultuk a kapitalizmust, a bőrünkön érezzük nap, mint nap ostorcsapásait és végtelen cinizmusát.

Elég volt belőle!

Más világot akarunk!

21 esztendősen átértük a tűzkeresztséget: megtépték és megtaposták zászlónkat, de fiataljaink így is, újra felemelték azt, és közöttünk állnak az elszenesedett zászlóruddal.

Bátran szembenéznek a nehézségekkel, a hatalommal, az ellenséggel, de tudják és

hiszik, hogy csak fegyelmezett munkával lehet és kell dolgozni.

Ezért bízunk bennük, ezért bízunk bennük!

A születésnap ünnep, de nekünk kommunistáknak nem csak az, hanem a jövő útjának a megválasztása is. És új utat kell választanunk.

Kapitalista viszonyok között nem vehetünk be a szocialista évekből ismert módszereket. Nagypapáinktól, ükapáinktól tanulunk, a történelemnek azon esztendeiből, amelyeket mozgalmunk illegálitásban, nehéz körülmények között küzdött át.

A tapasztalat nem válhat meddő bölcsességgé, csakis építő akarattá, ami a jövőt alapozza meg. Politikai felhívásunk tartalmazza a múlt forrshelyeit és a jövő tennivalóit.

Nyitottabbak vagyunk, mint tíz éve, és holnap nyitottabbak leszünk, mint ma, de őrizzük meg éberségünket, és ne a part széléről bekiabálókat öleljük magunkhoz!

Akinek ötlete van, vegyen is részt a megvalósításában! A mai huszonevesek, a párttal egyidősek vagy fiatalabbak, akik a legtöbbet tudnak a tőkés rendszerrel, itt vannak közöttünk, és jönni fognak még többen, ha engedjük.

Elvárjuk, hogy jöjjenek, és nem akadályozzuk a harcukat!

Váci Mihállyal mondván „vezetni mernek”, de ez minden kommunistától áldozatot és fegyelmezettséget követel.

Az áldozat lehet pénz, munka, technika, szolgáltatás.

Mindenkire szükségünk van, akkor is, ha csak percek tud áldozni a pártra. Azal semmi baj!

De ha valakinek csak percei jutnak a pártmunkára, akkor ne vállaljon vezető szerepet, és ne intézzen szöveget azokhoz, akik keményen dolgoznak.

Sokkal centralizáltabb és zártabb közösségbe kell tömörülni – az osztályharc nem enged lazulást, hígulást!

A nyitás és a központosítás nem zárja ki egymást. Ne keverjük össze a párt katonáját a szimpatizánssal, mert ez nekik sem jó, a pártnak sem jó.

Legyünk ott a jövőben is a gyárak előtt, a munkanélküli hivatalok remény-

telenségébe csepegtessünk bizakodást, mert nélkülünk nem lesz új világ!

Ez a jövőnk alapja. Kell hozzá erő, akarat, türelem, meggyőződés és kitartás.

Jól szervezett munka és fegyelem nélkül nem léphetünk előre.

Tanuljuk meg beosztani az időnket, amiből alig van, és ne ugráltassuk se magunkat, se elvtársainkat.

Ne végezzünk felesleges munkákat!

Fontos a személyes felelősségvállalás, a jól körülhatárolt cselekvési kör, hogy minden munkát tisztességgel elvégezhessünk a lehető legrövidebb idő alatt.

Mert ezután sokkal dinamikusabb, jól szervezett akcióegységre kell törekednünk.

A területi szintű szervezésről részben már áttértünk az aktív csapatok szervezésére.

Így alakult az életünk – a gyakorlatot mindig a valósághoz igazítjuk.

Minden lépésünket a valóság gyökerének vizsgálati eredménye határozza meg!

Semmi nem túl bonyolult. Mi, emberek tesszük azzá.

Ne tegyük! Nincs idő ilyen luxusra.

BERÉNYI IMRE: SZERVEZETT CSAPATMUNKÁT!

Ma létezik, és él egy olyan szervezet, amit úgy hívnak, hogy Magyar Kommunista Munkáspárt!

Ennek örülhetünk, és kell is örülnünk, de nyugalomra, és a babérjainkon való ücsörgésre semmi okunk. Létezőnk, de keveset mozgunk a nyilvános politika terén, így ott egy kevésbé tájékozott ember számára, ha ismer is minket, közel állunk a „politikai mozdulatlanság” képéhez.

Így legfontosabb teendőink közé kell, hogy tartozzon a következő kongresszusig, és az elkövetkezendőkben mindenkor, hogy a médiától való elszigeteltségünk ellenére mondanivalónkat a szélesebb tömegek elé tárjuk.

Nem lehet indok az, hogy nem engednek minket szerepelni sem az újságban, sem a rádióban, főképp nem a különböző tv-csatornákon.

Nem szabad azzal takarózni, hogy megpróbáltuk, de nem engedtek minket szerepelni!

Mindig van alternatíva: még mindig szabad az Internet, még mindig kimehetünk az utcára.

Merjük az utcán is elmondani gondolatainkat! Értessük meg az emberekkel, hogy a sok párt közül mi vagyunk igazán közülük valók, így hasonlóak a prob-

lémáink, melyeket hasonlóképpen lehetne megoldani.

Nincs mit szégyellnünk!

Lehet, hogy kevesen vagyunk, és sokaknak az tűnik igaznak, amiért a legtöbben kiállnak, de hiszem, hogy keveseknek is lehet igazuk sokakkal szemben.

Meggyőződésem, hogy politikánk, mondanivalónk helyes, és egy igaz célt, a szocializmus létrejöttét segítheti elő.

Fontos dolognak tartom tehát, hogy az egyszerű emberek, akiket ma munkavállalóknak és alkalmazottaknak neveznek hivatalosan, minél előbb tudomást szerezzenek rólunk, a pártról, és az a legfontosabb, hogy nézeteink nagyobb nyilvánosságot nyerjenek.

Minél többen ismerjék meg az igazi baloldali gondolkodást, kritikát, hogy az emberek határozottabb, teljesebb és tisztább képet alkothassanak rólunk.

Ehhez mindenképp szükséges egy olyan, a párton belül jelenleg is létező bizottság megléte, amely megfelelő gyakorisággal, és rendszeresen elemzi az éppen aktuális helyzetet, valamint elméleti szinten meghatározza az aktuális teendőket. Továbbá feladatkörébe tartozik, hogy kiadja a párt hivatalos mondanivalóját adott kérdésekben, melyet a párt valamennyi tagja, képességeihez és lehetőségeihez mérten köteles népszerűsíteni.

Ezen elméleti munka a Központi Bizottság hatásköre kell, hogy legyen,

melynek tagjait úgy célszerű megválasztani, hogy képes legyen megérteni minél több ember hétköznapi gondjait, nehézségeit, valamint képes legyen velük, a számukra érhető módon kommunikálni.

A tőke és a kizsákmányolás elleni harc csapatmunkát igényel, melyben nincsenek egyszemélyes sikertörténetek. De mindenkor szükség van minden emberre, aki elvállalta a harcot.

A szervezett csapatmunka az egyetlen forrásunk, mellyel céljainkat elérhetjük.

KEDVES VENDÉG

Bódi László, Cipő, a Republic együttes frontembere is eljött a Munkáspárt 23. kongresszusára.

Köszönjük a látogatást, bízunk a mielőbbi viszontlátásban!

A KONGRESSZUS MEGÜNNEPELTE
A MUNKÁSPÁRT 21. SZÜLETÉSNAPIJÁT

FELHÍVÁS

**Bérből és fizetésből élők! Fiatalok! Diákok és pályakezdők! Fiatal családalapítók!
Munkanélküliek! Devizahitelesek! Baloldaliak! Gondolkodó magyar emberek!
Munkáspárti tagok és párton kívüliek!**

1. Ma Magyarországon a pénz az úr. Mi nem ilyen országban akarunk élni.
Mi nem akarjuk a pénz uralmát. Ezért vagyunk munkáspártiak, ezért vagyunk kommunisták.
2. A rendszerváltással becsaptak bennünket. Milliókkal hitették el, hogy ezen túl is mindenkinek lesz munkája, nem kell fizetni az iskoláért, az egészségügyi ellátásért. Viszont lesz verseny, aki jobb, okosabb, gazdagabb lehet. Nem ez történt! Magyarország két részre szakadt. Vannak gazdagok és szegények. A gazdagoké a pénz, a gyár, a bank, a föld, nekik mindent szabad. A szegények felélték a tartalékaikat, ma már milliók élnek kölcsönökből. Nincs munka, bizonytalan a jövő. Jogaink vannak, de csak papíron. Kiszolgáltatottak vagyunk.
Megjelent és felerősödött az antiszemitizmus és a cigányellenesség. Folytatódik a kommunista eszmék lejáratása. 1990 óta háború háborút követ. Hol Jugoszlávia népeit, hol Irakot, Afganisztánt, hol afrikai országok népeit pusztítják.
3. Húsz éve milliók hitték azt, hogy mi is úgy fogunk élni, mint az USA, az EU, s ők oldják meg gondjainkat. Nem ez történt! Ma is töredékét keressük annak, amit ők. Nem mi kellettünk nekik, csak a pénzünk, a piacunk, a munkánk.
Ők megszedték magukat, mi meg rosszabbul élünk.
A nyugati világ válságban van. Egyre nagyobb gazdagság van egyre kevesebbek kezében, egyre nagyobb szegénység egyre több embernek, egyre növekvő lakosság és egyre pusztuló természeti környezet, egyre pusztítóbb haditechnika egyre kevesebbek kezében, egyre jobb technikai lehetőségek és egyre szűkülő demokrácia.
Ezek olyan ellentmondások, amelyeket a nyugati világ nem tud megoldani.
Az Egyesült Államok ma a világ legagresszívebb és legveszélyesebb ereje. Az amerikai tőke könyörtelenül maga alá rendel mindent. Amerikai filmeket nézünk, amerikai zenét hallgatunk. A terrorizmus elleni háború ürügyén az USA fellép minden és mindenki ellen, ami, és aki a legkisebb mértékben is eltér az általa elvárt magatartástól.
4. Baloldali polgárok, ébredjétek! Az MSZP becsapott Titeket. Az MSZP nem a szocializmus képviselője volt, hanem árulója. Az MSZP nem baloldali, az MSZP kapitalista párt, mely kórházakat, iskolákat záratott be. Nyolc év uralkodás után mára erkölcsileg megsemmisült. Vezetőik meggazdagodtak, a népnek itt hagyták a munkanélküliséget, a szegénységet, a kilátástalanságot. Az emberek érdekében mi is küzdöttünk a szocialista-liberális politika ellen.
5. A Fidesz azzal szerezte meg a hatalmat, hogy azt mondta, amit az emberek hallani akartak. A dolgozó emberek helyzete azonban semmit sem változott. Őket egyetlen párt sem képviseli a parlamentben. Magyarországon kapitalizmus volt és van ma is. Szeretnénk, ha a Fidesz teremtene egymillió munkahelyet, de nem fog, mert a munkanélküliség a tőkés rendszer lényege. Szeretnénk, ha a Fidesz-kormány kivívná Magyarország függetlenségét a nyugattól, de nem fogja. A tőke világuralma neki is fontosabb, mint a magyar emberek érdeke.
6. Baloldali barátaink! Baloldali polgárok, ne csüggedjétek! Van baloldal, csak nem ott, ahol a gondoltátok. A baloldal a Munkáspárt!
Mi, a Munkáspárt húsz éve a munkájukból élő dolgozó emberek, a gondokkal, megélhetési problémákkal küzdő milliók mellé álltunk, és ezen soha sem változtattunk. Senkit sem csaptunk be. Az idő bennünket igazolt, amit mondtunk, bekövetkezett. A Munkáspárt egyedül áll a magyar politikai palettán, mert az egyedüli párt, amely következetesen, megalkuvások nélkül küzd a kapitalizmus ellen.
Gyökereink a magyar történelemben vannak. A parasztvezér Dózsa György életét adta egy olyan világért, ahol a szegény is ember, nemcsak a gazdag. Petőfi Sándor olyan országról álmódott, ahol mindenki jól és egyenlő emberként élhet. Kossuth Lajos eszméje a független Magyarország volt. Ilyen országot akarunk mi is.
A 20. századi szocializmus, Kádár János emlékét tisztelettel őrizzük. Tudjuk, ez a múlt, de nem felejtsük el. Az a társadalom kenyeret és munkát adott millióknak, akik sorsa korábban a nélkülözés, az éhezés és bizonytalanság volt. Megvalósította a dolgozó ember régi álmát: nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc szórakozás.
A szegény ember gyereke is tanulhatott, nem a pénz számított. Nem volt olyan ember, akit azért ne gyógyítottak volna, mert nem volt pénze. Először a történelemben nyugdíjat adott a társadalom legszélesebb rétegei részére, beleértve a parasztságot is. 55 éves kortól mehettek nyugdíjba a nők, 60 éves kortól a férfiak.
A szocializmus nem volt hibátlan. De egy biztos: a szocializmus az emberért van, míg a kapitalizmus a tőke gazdagodásáért. A szocializmust meg lehet szabadítani a lényegétől idegen ráakódásoktól, a kapitalizmust a saját önző lényege fogja elpusztítani.
A szocializmus eddigi rövid létezése alatt nem számolhatta fel az évezredek emberi gyengeségeket, a történelmi szereplők hatalomvágyát, az alárendeltek szolgálékúságát, nem akadályozta meg az erőszakot, nem zárta ki a személyes

diktatúra lehetőségét, de nyilvánvalóvá tette, hogy mindez nem a lényegéből fakad.

A kapitalizmus ugyanebben az időszakban bizonyította, hogy – hiába a nagyobb történelmi múlt, hiába a demokrácia terén szerzett tapasztalata, hiába a több pénz és a gazdagság – nem tudja, és nem akarja megakadályozni a háborúkat, a néppusztítást, a fasizmust. Éppen azért nem, mert mindez a tőke lényegéből fakad.

7. A kapitalizmusban csak az a dolgozóé, amit kiharcol magának. A tőke és a munka ellentéte a mai korban sem szűnt meg. Sem az informatika, sem a globalizáció, sem a multinacionális tőke kialakulása nem változtatja meg a tőke nélküli dolgozó és a tőkés közötti tulajdonbeli különbségeket. Görögország dolgozói az utcára mentek igazságukért. Venezuela és sok más latin-amerikai ország a nemzeti függetlenségükért és a társadalmi igazságosságért küzd. Ez a mi utunk is!
8. Harcolunk a munkanélküliség, a szegénység ellen. Küzdünk azért, hogy minden embernek legyen hol laknia. Elmegyünk a gyárakhoz, az üzemekhez, felvilágosítjuk a munkást, a dolgozót. Ott leszünk a szakszervezetekben, a civilmozgalomban, mindenütt, ahol tenni lehet az emberekért.
9. Olyan Magyarországot akarunk, ahol az emberek tudása és egészsége a legfőbb érték. Az iskola adjon a fiataloknak újra stabil, használható tudást!
Az egészségügy az embereket gyógyítsa, ne pénzt termeljen!
10. Küzdünk a demokratikus értékekért. Olyan alkotmányt akarunk, amely biztosítja mindenki számára az első munkahelyhez, a lakhatáshoz való alapvető emberi jogot, a vallási és ideológiai szabadságot, s mindezek garanciáit.
Harcolunk a képviselők visszahívhatóságáért.
11. Megújítjuk a Munkáspártot. Nem a múltat akarjuk visszahozni, hanem a jövőt megteremteni. A dolgozók, a segítségre szorulókat érdekeit soha sem adjuk fel. Színünk a vörös volt, és marad a jövőben is. Ott leszünk az utcákon, a városokban és a falvakban, mindenütt, ahol segíthetünk az embereknek. Új programot készítünk a tőkés válság leküzdésére. Független, demokratikus, szabad országgént akarjuk járni saját,

magyar utunkat, s nem idegen érdekeket kiszolgálni. Olyan társadalomban akarunk élni, ahol mindenki munkája alapján részesül az ország javaiból.

12. Megszilárdítjuk és megerősítjük a Munkáspártot. Mindenkire számítunk, mindenkire szükség van, de jövőnk, és egyre inkább jelenünk is, a fiataloké.
Lemondunk szabadidőnk egy részéről, anyagi áldozatot vállalunk, tisztában vagyunk azzal, hogy a harc kockázatokkal jár. A tagdíj fizetése és A Szabadság támogatása számunkra nem lehetőség, hanem kötelesség. A párt tagjainak érteniük kell a tőkés világot, az osztályharcot, ismerniük kell elődeink és a nemzetközi munkásmozgalom tapasztalatait. A Központi Bizottság tagjainak példát kell mutatniuk. Felkészültebb és odaadóbb munkát kell végezniük. Mindezt vállaljuk, mert hiszünk eszméinkben, a jövőben, a szocializmusban.
13. Harci eszközeink az utcán, az emberek között vannak. Nem azért nem jutunk be a parlamentbe, mert rosszak vagyunk. A tőkés hatalom akadályozza meg. Ehhez kell a pártot felépíteni, megtanítani az új módszerekre. Nem adjuk fel!
Új területeken, a tőke által nem várt területeken kell a harcot folytatni.
14. Internacionalista párt maradunk a jövőben is. Szorosabb és hatékonyabb közös harcot akarunk a tőke, a kapitalizmus ellen. A Munkáspártot ma becsülik a nemzetközi munkásmozgalomban. Senki sincs könnyű helyzetben, ezért átérzik a mi küzdelmünk nehézségeit.

Nehéz évek állnak mögöttünk, és – ne legyenek illúzióink – nehéz évek állnak előttünk is. Nincsenek csodák. A világhelyzet, a magyar társadalom gyökeres változása kell ahhoz, hogy az élre törjünk. Nincsenek csodareceptek, nincsenek csodaprogramok, de van elvi tisztaság, kitartó, fegyelmezett munka. Őrizzük a tüzet, tovább visszük a lángot. Kövessük Bolyai János tanácsát: „Szikrából lángot erővel és következetességgel lehet ébreszteni.”

Budapest, 2010. december 11.

Munkáspárt 23. kongresszusa

MAGYAR KOMMUNISTÁK A NEMZETKÖZI ÉLVONALBAN

A Munkáspárt 23. kongresszusát üdvözölte a nemzetközi kommunista mozgalom.

A következő munkás- és kommunista pártok juttatták el méltató szavaikat a Munkáspárthoz:

- AKEL (Ciprusi Kommunista Párt)
- Belgium Munkáspártja
- Brazil Kommunista Párt
- Brit Kommunista Párt
- Cseh és Morvaország Kommunista Pártja
- Dán Kommunista Párt
- Észt Kommunista Párt
- Görög Kommunista Párt
- Japán Kommunista Párt
- Kubai Kommunista Párt
- Lengyel Kommunista Párt
- Luxemburgi Kommunista Párt
- Mexikói Kommunista Párt
- Német Kommunista Párt
- Nepáli Kommunista Párt (Marxista-Leninista)
- Olasz Kommunista Párt
- Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja
- Portugál Kommunista Párt
- Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja
- Szlovák Kommunista Párt
- Szíriai Kommunista Párt
- Török Kommunista Párt
- Vietnami Kommunista Párt

PORTUGÁL KOMMUNISTÁK

OSZÁLYHARCOT!

23. Kongresszusotok alkalmából sikeres munkát kíván Nektek a Portugál Kommunista Párt!

A kapitalizmus világválsága tisztán megmutatja ennek a rend-

szernek a történelmi korlátait. Az imperialista hegemonia elkerülhetetlenül vezet a még több kizsákmányoláshoz, nagyobb munkanélküliséghez, növekvő egyenlőtlenségekhez, a munkástömegek kisemmizéséhez, elnyomáshoz, a szabadság és önállóság korlátozásához, környezetszennyezéshez, militarizmushoz, háborúhoz.

Az egyre inkább központosuló kapitalizmus, mely egyszerre ragadozó és élőködő, ki akarja árusítani a társadalmi és magánélet minden területét, eltörölve a társadalmi jogokat és a munkásmozgalom történelmi eredményeit. Az osztályharcot folyamatos támadások kísérik a „demokrácia” nevében, növekszik az antikommunizmus, a történelemhamisítás, a fasiszmus rehabilitálása. Mindeközben a kapitalista válság elmélyülése új utakat nyit meg az ellenállás, a munkások harca előtt, ennek jeleit már több helyen láthattuk a világban.

Szükség van a kommunista pártok megerősítésére, a nemzetközi szolidaritás szálainak szorosabbra fűzésére, az anti-imperialista front szélesítésére és támogatására, egyesíteni kell a forradalmi és progresszív mozgalmak erejét!

Portugália komoly gazdasági és társadalmi válságon megy keresztül, az embereknek szembe kell nézniük a fasiszta diktatúra letörése óta valaha volt legkomolyabb támadással a jogaink ellen.

Ennek egyik oka az ország alárendelése a nagyhatalmak és nagyvállalatok érdekeinek, amik az ország önállóságának elvesztését követelték, soha nem látott munkanélküliséget okozva: az EU országai közül Portugália rendelkezik az egyik legrosszabb mutatóval a szegénység és a társadalmi egyenlőtlenség terén.

Megerősítjük a pártot és kapcsolatunkat a munkástömegekkel, a társadalom minden rétegével, mert közös harcra van szükség a mélyülő válságban, hogy egy baloldali és hazafias alternatívát mutathassunk az országunknak.

Az összefogás erejét bizonyítja a november 24-i sikeres általános sztrájkunk is.

Tudjuk, hogy a mi harcunk a Tiétek is!

Szeretnénk ezt az alkalmat is megragadni arra, hogy kifejezzünk barátságunkat a Munkáspárt iránt, és sok sikert kívánunk Nektek a harc minden területén!

Eltvársi szolidaritással:

A Portugál Kommunista Párt
Központi Bizottsága

OROSZ KOMMUNISTÁK

VELETEK VAGYUNK!

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának elnöksége köszönti a Munkáspárt 23. Kongresszusát, a párt tagjait és szimpatizánsait.

Nektek kivételesen nehéz helyzetben kell harcolnotok. Magyarországon az uralkodó osztály páratlanul heves, kőkorszaki antikommunista kampányba kezdett. A párt vezetői ellen politikai indíttatású büntetőpért kreáltak.

Börtönbe lehet kerülni csak azért, ha a párt zászlaján megjelennek a munkásmozgalom hagyományos, világszerte elfogadott jelképei, a sarló és kalapács, a vörös csillag. A demokráciáról szóló szövegek üres szavakká válnak az Európai Unió egyik tagországában.

Mi, orosz kommunisták a legmesszebbmenőkig támogatjuk harcokat, szolidaritások vagyunk a magyar kommunisták küzdelmével!

Meggyőződésünk, hogy a Munkáspárt 23. Kongresszusának döntései erősíteni fogják a párt egységét, társadalmi elfogadottságát.

Gennagyij Zjuganov
Az Oroszországi Föderáció
Kommunista Pártjának elnöke

GÖRÖG KOMMUNISTÁK

KÖZÖS HARCOT
VÍVUNK!

Baráti és elvtársi üdvözléssel köszöntünk Titeket 23. kongresszusotok alkalmából!

Kongresszusotok körülményeit meghatározza a kapitalista válság elmélyülése, az USA és az EU versengése, valamint az olyan emelkedőben lévő gazdaságok megerősödése is, mint Kína, Oroszország, India és Brazília.

A mostani válság a kapitalista túltermelés válsága, ami megmutatja a kapitalizmus történelmi korlátait. De egyúttal megmutatja a munkássztaály hatalmának, a termelőeszközök társadalmi tulajdonba helyezését, a központi tervezésnek, egyszóval a szocializmusnak az időszerűségét is!

Hangsúlyozottan nagyra értékeljük a Munkáspárt harcos küzdelmét az antikommunizmussal, a kommunista magyarországi tevékenységének korlátozásával szemben.

Az EU, a tőke, és kormányainak célja, hogy kiirtsák a munkásságból az öntudatot, megakadályozzák a felismerését annak, hogy az egyetlen kiút a szocializmus.

A kapitalista erők mindent megtesznek, hogy befeketítsék a szocialista építés időszakát.

Tisztában vagyunk azokkal a nehézségekkel, amiket a burzsoá támadás és az opportunizmus okozott - ezek a nemzetközi munkásmozgalm válságának legfőbb okai.

Szembe kell néznünk a nehézségekkel, és minden támadás ellenében meg kell erősítenünk a kommunista pártokat, a nemzetközi együttműködést!

Sok sikert kívánunk Nektek! Harcunk a kapitalizmus ellen közös, eredményeket csak az egymás iránti szolidaritás szellemében érhetünk el!

Jó munkát kívánunk
23. Kongresszusotokra!

A Görög Kommunista Párt
Központi Bizottsága

NÁCIK WASHINGTONBAN

Az amerikai hírszerzés oltalmába vette és felhasználta a náci politikai rendőrség, a Gestapo volt ügynökeit és tudott a „holokauszt adminisztrátora”, Adolf Eichmann hollétééről a háború utáni években – áll egy új történelmi jelentésben, melyet múlt csütörtökön juttattak el az amerikai Kongresszushoz.

A tudósok a Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) titkosítás alól feloldott személyi dossziéit és titkos műveleteinek dokumentációját, valamint a katonai hírszerzés mintegy egymillió digitalizált iratát dolgozták fel az amerikai Nemzeti Levéltár megbízásából.

A jelentésből kiderül, hogy az Egyesült Államok a háborút követően olyan Gestapo-tiszteket alkalmazott, mint Rudolf Mildner, akinek 1943-ban Dániában az volt a feladata, hogy összegyűjtse és Auschwitzba deportáltassa az ország mintegy 8 ezres zsidó lakosságának többségét. Az elfogott embereket azonban a dán ellenállásnak sikerül megmentenie.

Az amerikai hadsereg ügyelt rá, nehogy az általa elfogott Mildner a háborús bűnök felderítő hatóságok kezére kerüljön, mert hasznosnak ítélte azokat az ismereteket, amelyekkel „a kommunista felforgató akciókkal” kapcsolatban rendelkezett.

„Az amerikai hadseregben sokkal nagyobb volt a hajlandóság az iránt, hogy Gestapósokat vessen be a kommunista ellen, mint azt korábban gondoltuk, annak ellenére is, hogy a horderejét vagy a nagyságát tekintve a Klaus Barbie-éhez hasonló ügyet nem találtunk” – jelentette ki Richard Breitman, a washingtoni Amerikai Egyetem professzora.

Breitman arra utalt, hogy Barbie, a „lyoni hóhér” a háború után együttműködött az amerikai hadsereggel.

Mildner később Argentínába szökött, ahol találkozott Eichmannal, aki ugyanott kötött ki, miután 1950-ben elmenekült Európából. Eichmann, aki megszervezte az európai – így a magyar – zsidóság haláltáborokba szállítását, az izraeli hírszerzés 1960-ban elrabolta, hogy Jeruzsálemben bíróság elé állíthassák.

A legújabb nyilvánosságra hozott amerikai iratok szerint „a Nyugat tudott Eichmann bűneiről és a háború utáni mozgásáról is” – mondta Breitman, hozzáfűzve, hogy Eichmann szökésében egyetlen amerikai titkosszolgálat sem segített.

A jelentés szerint a CIA jelentős számban alkalmazott náci kollaboránsokat a hidegháború idején. Az amerikai hírszerzés ügynököket szivárogtatott be Ukrajnába a Szovjetunió bomlasztására, többek között Mikola Lebegyev. Lebegy egy, a náci kollaboráló ukrán félkatonai nacionalista szervezet tagja volt, amely etnikai tisztogatásokat hajtott végre. Lebegy 1948-ban New Yorkba költözött és a jelentés szerint „az egész hidegháború alatt együttműködött a CIA-val”. A jelentés szerint a CIA eltitkolta védené és a náci kapcsolatát, és azt állította, hogy a férfi „ukrán szabadságharcos”.

Egy 2003-as irat szerint a CIA „felbecsülhetetlen értékűnek” minősítette (az 1998-ban elhunyt) Lebegyevnek az amerikai hírszerzés számára tett szolgálatait, és megakadályozta, hogy kiutasítsák az országból.

A Szabadság megjelenéséről

Felhívjuk tisztelt előfizetőink és vásárlóink figyelmét, hogy A Szabadság idei utolsó, bővített kiadásának megjelenési napja december 18.
2011-ben az első megjelenési nap január 8., a futárok 7-én vehetik át az újságokat.

Mindenkinek békés ünnepeket és sikerekben gazdag új évet kívánunk!

A Szabadság szerkesztősége

DIÁKTÜNTETÉSEK NAGY-BRITANNIÁBAN

MŰKÖDIK A LONDONI DEMOKRÁCIA.
LOVASROHAMOT VEZÉNYELTEK A DIÁKOK ELLEN.

A DIÁKOK JÓ RÉSE MÁR VÖRÖS ZÁSzlÓK
ALATT VONULT KI. ALIG LÁTSZIK?
LETÉPTÉK, LETAPOSTÁK A RENDŐRÖK.

A KORMÁNY MEGHÁROMSZOROZTA
A TANDÍJÁT, IMMÁR AKÁR ÉVI HÁROMMILLIÓ
FORINTNAK MEGFELELŐ FONTOT IS
BESZEDHETNEK AZ ÁLLAMI EGYETEMEKEN.
AKI ELLENSZEGŰL, SZÉTVERIK.

A DIÁKTILTAKOZÁSOK ALAPVETŐEN
BÉKÉSEN INDULTAK.

A ROHAMRENDŐRÖK TŰZPARANCSTOT NEM
KAPTAK, EGYSZERŰEN SZÉT KELLET
RŰGNIUK A FIATALOKAT. SZÉTRŰGTÁK.

ELŐSZÖR GUMIBOT, UTÁNA KISZORÍTÁS.
KÖZBEN A PARLAMENT URAI MEGSZAVAZTÁK
A SZEGÉNY DIÁKOKAT AZ EGYETEMEKRŐL
ELTÁVOLÍTÓ TÖRVÉNYT.

KÁROLY HERCEG ÉS CAMILLA HERCEGNŐ. A RIBILLIÓ
MEGZAVARTA OPERA-LÁTOGATÁSUKAT. MOST DIÁK,
HOLNAP KOMMUNISTA... TŰRHETETLEN! PIZSOK NÉP.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.